

Skatta- og avgjaldsmál avgerðir

Mál nr.: 08-02-23-29	Lóg: 1908 lógin um fyrning av ávísu krøvum § 1 Skattalógin § 25	Avgerð tikin: 01.07.2010
-------------------------	--	-----------------------------

Hækking av skattskyldugu inntøkuni- freist fyri uppafurtøku

Samandráttur:

TAKS hevur kært avgerðina hjá Kommunalu Skattakærunevndini um, at hækkingarnar av skattskyldugu inntøkunum hjá kærda fyri inntøkuárinum 2002 og 2003 sambært avgerðini hjá TAKS, eiga at fella burtur.

Skatta- og avgjaldskærunevndin hevur tikið avgerð um, at avgerðin hjá TAKS at hækka skattskylduga inntøkuna hjá kærda fyri 2002 er eitt skattakrav, sum er fevnt av 5-ára fyrningarfreistini eftir 1908-lógini. Avgerðin er fráboðað við broytingarskrivi dagfest 11. juni 2007 og er sostatt ikki ov sein vísandi til § 1, stk. 1, nr. 4 í 1908-lógini.

Skattskylduga inntøkan hjá kærda kann hækast við teimum upphæddum, sum kærði hevur tikið út privat, um kærði ikki kann prógva, at talan ikki er um skattskylduga inntøku.

Viðvíkjandi øðrum upphæddum kann TAKS ikki metast at hava lyft próvbyrðuna fyri, at talan er um privatar útreiðslur, sum skattskylduga inntøkan hjá kærda kann hækast við. Hetta er eisini galdandi í mun til útreiðslur hjá felagnum, sum viðvíkja inntøkuárinum 2003 hjá kærda.

Avgerð

Kært er um avgerð hjá Kommunalu Skattakærunevndini, at hækkingarnar av skattskyldugu inntøkunum hjá kærda fyri inntøkuárinum 2002 og 2003 sambært avgerðini hjá TAKS, eiga at fella burtur.

Kommunala skattakærunevndin heldur, at soleiðis sum hetta mál er upplýst, er talan um hækkingar sambært meti. Álíkningin fyri 2002 er tí fevnd av 2-ára fyrningarfreistini, meðan álíkningin av inntøkuárinum 2003 er fevnd av freistini sambært §§ 25a, jbr. 25b í toll- og skattafyrisitingarlógini, sum er 3 ár.

Nevndin hevur tikið avgerð um, at freistirnar eru farnar, og Skattakærunevndin heldur ikki, at hækkingin av skattskyldugu inntøkuni fyri 2003 var ein avleiðing av, at kærarin við vilja ella av stórum ósketni hevur verið atvold til, at fyrra álíkningin av 2003 varð gjørd á skeivum ella ófullfíggaðum grundarlagi, jbr. § 25b, stk., nr. 4 í toll- og skattafyrisitingarlógini.

TAKS er í samband við eftirlit av roknskapinum hjá Sp/f A komið fram á útreiðslur, har TAKS hevur mett, at frágreiðingar og skjalprógv ikki vóru nóg góð sambært lógum og kunngerðum. Ávísar útreiðslur eru seinni skjalprógvaðar, men ikki allar. TAKS ætlar at hækka skattskyldugu inntøkuna hjá kærda við 91.731 kr. fyri ár 2002 og 77.450 kr. fyri ár 2003.

TAKS hevur eisini ført fram, at av tí at kærði er dagligur leiðari á virkinum, og navn hansara stendur á flest øllum skjølum, verður mett, at um útreiðslurnar ikki eru skjalprógvaðar og eingin ferðafrásøgn fyriligur, tá er talan um eginnýtslu. Víst verður til VLS nr. 4 D, sum hoyrir til Skattalógina § 29, stk. 7.

Í ummælinum vísir TAKS á, at allar upphæddir, sum eru nýttar í samband við hækkingina í skattskyldugu inntøkuni hjá kærda fyri 2002 og 2003, eru grundaðar á skjøl, sum TAKS hevur móttikið frá kærumboðnum. Upphæddirnar kunnu soleiðis allar skjálprógvast, og tí er als ikki talan um eina meting av omanfyri nevndu upphæddum.

Kærumboðið hevur m.a. viðmerkt, at tað er skeivt, at TAKS vísir til skattalógina § 29, sk. 7 við tilhoyrandi rundskrivu – seinast í brævi frá 11. juni 2007. Hendan grein viðvíkur skattafríum tænastum, sum talan ikki er um í hesum máli. Her eru allar útreiðslur hildnar av Sp/f A eftir kvittan.

Kærumboðið upplýsir eisini, at allar útreiðslur, sum eru drignar frá, sambært kærda eru hildnar í sambandi við virksemið hjá felagnum og viðvíkja útreiðslum eftir § 31 í skattalógini og eru ikki úttøka til privatar útreiðslur.

Uttan mun til at nøkur skjøl hava formligar manglar, eru ikki funnin skjøl, sum beinleiðis prógva úttøku til privat endamál. Við atliti at tí, sum er nevnt í punkt 1 og samanhinginum í roknskapinum, eru heldur ikki skjøl, hvørs veruliga innihald tala ímóti frádráttarrætti fyri útreiðslum í roknskapi hjá Sp/f A. Harvið er heldur eingin heimild til at skatta kærda. Formligir manglar í roknskaparskjølum má í fyrstu atløgu vera eitt mál millum Sp/f A og TAKS.

Avgerðin hjá Skatta- og avgjaldskærunevndini

Støða skal takast til, um eitt møguligt skattakrav hjá TAKS er fyrnað í mun til álíkningina fyri ávikavíkst 2002 og 2003.

Fyri álíkning av inntøkuárinum 2002 er galdandi ávikavíst ein 5-ára fyrningarfrest eftir 1908-lógini fyri skattakrøv, og ein 2-ára fyrningarfrest fyri hækkingar sambært meti.

Sambært upplýsingum frá TAKS er hækkingin av inntøkuni fyri árinum 2002 og 2003 grundað á tey skjøl, sum TAKS hevur víst á í málinum. Viðvíkjandi ár 2002 er tí ikki talan um eina hækking sambært meti men um eitt skattakrav, sum er fevnt av 5-ára fyrningarfrestini eftir 1908-lógini.

5-ára freistin er at rokna frá gjaldkomutíð. Írestandi skattur hjá einstaklingum fyri inntøkuárið 2002 er sambært § 78, stk. 3 í skattalógini gjaldkomin 1/5, 1/6 og 1/7 í álíkningarárinum, tvs. í 2003. 5-ára fyrningarfrestin gongur sostatt út 1/5, 1/6 og 1/7 í 2008 við einum triðingi hvønn mánaða.

Avgerðin um at hækka skattskyldugu inntøkurnar fyri inntøkuárinum 2002 er fráboðað við broytingarskrivi dagfest 11. juni 2007 og er sostatt ikki ov sein vísandi til § 1, stk. 1, nr. 4 í 1908-lógini.

Fyri álíkning av inntøkuárinum 2003 ásetir § 25 a í løgtingslóg um toll- og skattafyrising sum meginreglu, at skattavaldið kann ikki gera, broyta ella taka upp aftur skattaálíkningar seinni enn ávikavíst 15. mars 4. árið eftir, at inntøkuárið er lokið.

3-ára fyrningarfrestin gongur út 15. mars 2007.

Avgerðin um at hækka skattskyldugu inntøkurnar fyri inntøkuárinum 2002 og 2003 er fráboðað við broytingarskrivið 11. juni 2007, og freistin at broyta skattaálíkningina er tá farin.

Sambært § 25 b, stk. 1, nr. 4 er freistin í § 25 a, stk. 1 tó ikki galdandi, um kærði við vilja ella av stórum ósketni hevur verið atvold til, at skattamyndugleikarnir hava gjørt eina skattaálíkning á einum skeivum ella ófullfíggaðum grundarlagi.

Um stöðaða skal takast til hetta er neyðugt at kanna, hvørjar útreiðslur talan er um, herundir um talan er um útreiðslur, sum kærði átti at ført sum inntøku á sjálvuppgávuni.

TAKS hevur gingið ígjøgnum skattaroknskapir hjá Sp/f A, og hevur í hesum sambandi ikki góðtikið ein part av útreiðsluførda rakstrarkostnaðinum, tí skjalatiltakið er ófullfíggað.

Sum beinleiðis avleiðing av hesi avgerð hevur TAKS hækkað skattskyldugu inntøkurnar hjá dagliga leiðaranum av Sp/f A. Grundgevingin er, at kærði er dagligur leiðari á virkinum, og tá navn hansara stendur á flest øllum skjølum verður mett, at talan er um eginnytslu.

At byrja við skal viðmerkjast, at Sp/f A hevur próvbyrðuna í mun til frádráttarrættin hjá felagnum. Hinvegin hevur TAKS sum útgangsstøði próvbyrðuna fyri, at útreiðslur, sum felagið ikki kann frádraga, eru privatar útreiðslur hjá kærða.

Tað má tí afturvísast, at TAKS kann hækka skattskyldugu inntøkuna hjá kærða einans á tí grundarlagi, at útreiðslurnar í felagnum ikki eru skjálprógvaðar, og kærði er dagligi leiðari á virkinum, og navn hansara stendur á flest øllum skjølum.

TAKS hevur biðið kærða um frágreiðing viðvíkjandi skjølunum, men TAKS hevur ikki fingið nøktandi frágreiðing frá umboðnum ella frá kærða. TAKS skal tó sum útgangsstøði vísa á ella gera sannlíkt, at talan er um eginnytslu í mun til hvørt skjal (hvørja útreiðslu), sum er fevnt av málinum, um kærði skal hækast. Hetta hevur TAKS ikki gjørt, og próvbyrðan kann tí ikki metast at vera farin yvir á kærða.

Støðaða skal tí takast á fyriliggjandi grundarlagi.

Tikið út privat

Tað framgongur av fleiri kassauppperðum viðvíkjandi 2002, at kærði hevur tikið pening út privat. Kærði hevur sostatt tikið pening úr kassanum til eginnytslu, og hansara skattskylduga inntøka kann hækast við hesum upphæddum, um kærði ikki kann vísa á, at talan ikki er um skattskylduga inntøku, tí felagið skyldar honum pengar.

Aðrar útreiðslur

Viðvíkjandi ferðaútreiðslum vísir TAKS til § 29, stk. 1, nr. 7 í skattalógini, sum fevnir um skattafrítt endurgjald frá arbeiðsgevara fyri útreiðslur, sum løntakari hevur í samband við ferðing fyri arbeiðsgevaran.

TAKS førir fram í hesum sambandi, at av tí at kærði er dagligur leiðari á virkinum, og navn hansara stendur á flest øllum skjølum, verður mett, at talan er um eginnytslu, tá útreiðslurnar ikki eru skjálprógvaðar, og eingin ferðafrásøgn fyriliggur.

Til hetta hevur kærði ført fram, at talan er ikki um skattafrítt endurgjald eftir § 29, stk. 7 í hesum máli, tí felagið hevur goldið fyri ferða- og vistarútreiðslur sambært rokning ella kvittan. Í hesum máli er spurningurin einans, um hesar rokningar ella kvittanir saman við átekningum hjá felagnum í nóg stóran mun kunnu sigast at skjálprógva endamálið við ferðini.

Sum málið er lýst bendir einki á, at § 29, stk. 1, nr. 7 í skattalógini er relevant. Ferðaútreiðslur eru antin goldnar av Sp/f A, ella eru kvittanir uttan átekning av navni av keyparanum, herundir kassakvittanir og líknandi. Viðvíkjandi tí seinna má tí vera talan um, at felagið hevur goldið hesa útreiðslu, ella at kærði hevur goldið útreiðsluna og síðani fingið hana endurgoldna av felagnum.

Viðvíkjandi ferðaútreiðslunum kann viðmerkjast, at hesar mugu metast at vera ein neyðugur partur av virkseminum hjá Sp/f A. Tann stöðaða, at felagið ikki kann frá frádrátt fyri slíkar

útreiðslur vegna ófullfíggaða skjalaprógvan kann tí ekki beinleiðis hava við sær, at skattskylduga inntøkan hjá kærda skal hækkast. Um inntøkan skal hækkast er neyðugt á ein ella annan hátt at gera sannlíkt, at talan er um eginnýtslu.

Viðvíkjandi øðrum útreiðslum, herundir útreiðslur til mat, drekka og líknandi, kann viðmerkjast, at hesar útreiðslur kunnu vera privatar, og skulu tá skattast sum løn, men kunnu eisini grundað á eina ítøkiliga meting vera avhildnar sum ein liður í virkseminum hjá felagnum. Tað hevur í hesum sambandi ongan týdning, um felagið hevur goldið hesa útreiðslu, ella at kærði hevur goldið útreiðsluna og síðani fingið hana endurgoldna av felagnum. Sum málið er lýst er ekki møguligt at taka støðu til, um talan er um eginnýtslu.

Hetta er eisini galdandi í mun til aðrar útreiðslur, so sum keyp av plenuklippara, rokning frá Politisk revy og útreiðslur, har tað ekki framgongur av skjølunum, hvørjar útreiðslur talan er um.

Viðvíkjandi móguleikanum fyri at broyta skattaálíkningina hjá kærda fyri 2003 vísandi til § 25 b, stk. 1, nr. 4 kann hereftir viðmerkjast, at tá støða ekki kann takast til, um talan er um útreiðslur, sum kærði átti at inntøkuført í sjálvuppgávuni, er tað ekki relevant og heldur ekki møguligt at taka støðu til, um grundarlag er fyri at broyta skattaálíkningina fyri 2003 vísandi til omanfyri nevndu grein. Tað kundi móguliga verið relevant, um talan var um, at kærði hevði tikið pening úr kassanum til eginnýtslu í 2003, men hetta sæst ekki at vera støðan.

Skatta- og avgjaldskærunevndin hevur tikið avgerð um, at avgerðin at hækka skattskylduga inntøkuna hjá kærda fyri 2002 er eitt skattakrav, sum er fevnt av 5-ára fyrningarfrestini eftir 1908-lógini. Avgerðin er fráboðað við broytingarskrivi dagfest 11. juni 2007 og er sostatt ekki ov sein vísandi til § 1, stk. 1, nr. 4 í 1908-lógini.

Skattskylduga inntøkan hjá kærda kann hækkast við teimum upphæddum, sum kærði hevur tikið út privat, um kærði ekki kann prógva, at talan ekki er um skattskylduga inntøku.

Viðvíkjandi øðrum upphæddum kann TAKS ekki metast at hava lyft próvbyrðuna fyri, at talan er um privatar útreiðslur, sum skattskylduga inntøkan hjá kærda kann hækkast við. Hetta er eisini galdandi í mun til útreiðslur hjá felagnum, sum viðvíkja inntøkuárinum 2003 hjá kærda.